НАЦИОНАЛЬНАЯ АКАДЕМИЯ НАУК БЕЛАРУСИ

ЦЕНТР ИССЛЕДОВАНИЙ БЕЛОРУССКОЙ КУЛЬТУРЫ,
ЯЗЫКА И ЛИТЕРАТУРЫ

ИНСТИТУТ ЯЗЫКОЗНАНИЯ ИМЕНИ ЯКУБА КОЛАСА

СЛОВО И СЛОВАРЬ
VOCABULUM ET VOCABULARIUM

Сборник научных материалов

МИНСК
ИЗДАТЕЛЬСТВО «ЧЕТЫРЕ ЧЕТВЕРТИ»
2017

5. Панов, М. В. Русский язык / М. В. Панов // Языки народов СССР : в 5 т. – М. : Наука, 1966–1968. – Т. I: Индоевропейские языки. – 1966. – С. 55–122.

M. K. Paramonova

THE SPECIFICITIES OF RELIGIOUS LEXIS SYNONYMY IN IDEOGRAPHIC DICTIONARY

This report deals with the synonymy of religious vocabulary. It is unexplored problem that has become relevant during creating Russian Thematic Dictionary at Pushkin State Russian Language Institute. Part of this dictionary - “God and religion” - includes the broadly Christian vocabulary, as well as vocabulary of the Church and the Bible.

The study found that the religious vocabulary creates synonymous rows actively by using loanwords and a word-formation. The main feature of the religious vocabulary is the prevalence of absolute synonymy: components of these synonymous rows complement each other in meaning without competition. Synonymous forms may also differ in terms of formality.

Keywords: lexicography, ideographic lexicography, idioglossary, religious vocabulary, synonymy.

УДК 81’06

Н. В. Піддубна

РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ РЕЛІГІЙНОЇ ЛЕКСИКИ В УКРАЇНСЬКИХ ЛЕКСИКОГРАФІЧНИХ ДЖЕРЕЛАХ

Статья посвящена рассмотрению особенностей отражения лексических вербализаторов религиозной картины мира, в частности наименований религиозных сооружений и их частей, в наиболее знаковых лексикографических изданиях украинского языка. Показана динамика фиксации религиозных лексем, прослежена тенденция к специфической субъективной их стилистической маркировке в словарях XX века, расширение количества фиксированных религиозных лексем в новейших лексикографических изданиях XXI века.

Ключевые слова: религиозная лексика, религиозная картина мира, вербализация, лексикографические издания, стилистическая маркировка.

Сьогодні не треба глибоко занурюватися в питання лінгвістики, щоб помітити потужну хвилю мовознавчих робіт, так чи так пов’язаних із проблемою взаємозв’язку мови й релігії. Учені досліджують цю проблему різноаспектно. Однією з важливих проблем сучасного мовознавства є й лексикографічна репрезентація сфери сакрального (фіксація й витлумачення релігійної лексики, зокрема богословської термінології, у словниках різних типів), а також кодифікація правопису лексем, що репрезентують сферу сакрального, адже на сьогодні в українській лексикографії ще немає повного лексикографічного джерела, де б релігійний соціолект (релігіолект) був представлений максимально повно, хоч відбиття лексем, що репрезентують у мові релігійну картину світу, має свою давню традицію. Для унаочнення динаміки фіксації релігійних найменувань у лексикографічних джерелах різного періоду з-поміж багатьох обираємо одну з ЛСГ – «назви релігійних споруд та їхніх частин», що є обов’язковим складником мовного відображення релігійної картини світу, оскільки в релігійному обряді різних віросповідань надзвичайно важливу роль відіграє місце його проведення: церква у православних

християн, костьол у католиків, кірха у лютеран, мечеть у мусульман тощо. Зауважимо, що не послуговуємося терміном «культова споруда», хоча він і вживається на позначення «приміщення для проведення богослужінь і виконання релігійних обрядів» [1, с. 173], оскільки, як видається, компонент терміна *культовий* неточно відбиває суть поняття. Адже в свідомості сучасних носіїв української мови слово *культовий* частково асоціюється з культом особи і має негативну конотацію. У такому разі як культові можна б кваліфікувати, наприклад, мавзолеї (Леніна, Кім Ір Сена), тому на позначення приміщень, де відправляються релігійні обряди, уважаємо за доцільне використовувати назву «релігійна споруда».

Слова, що є конституентами зазначеної ЛСГ, фіксувалися в найдавніших лексикографічних джерелах, адже, як відомо, у культурах релігій Святого Письма філологія зародилася й розвивалася значною мірою як релігійна служба при священному тексті для збереження й трансляції сакральних смислів у незмінному вигляді. Саме прагнення зберегти й точно передати ці смисли наступним поколінням було одним із потужних поштовхів для розвитку філологічної критики тексту, ретельного редагування й, безумовно, лексикографії. Найдавніші словники, зокрема української мови, теж часто створювалися спершу як додатки до Біблії й інших священних книг. Польський учений Я. Янів твердив, що й «Лексіконъ славенорωсскїй и именъ тлъкованїє» Памви Беринди первісно мав завершити видання Біблії, але оскільки проект не був здійснений, він переробив свій словник для практичних потреб. В. Німчук відхиляє цю думку, зазначаючи, що «укладаючи словник, Памва Беринда не обмежився лише церковнослов'янською лексикою, що зустрічається в тексті Біблії, а використав велику кількість іншої літератури, про що свідчать посилання в «Лексиконі». Отже, словник із самого початку був задуманий Памвою Бериндою як окреме видання, а не як додаток до Біблії» [2, с. 12]. Безумовно, поява цього перекладного словника викликана потребами культурного життя XVI–XVIII ст., одним із вагомих складників якого й було усвідомлене, зрозуміле прочитання релігійних книг.

Серед слів, вибраних П. Бериндою із церковних книг для перекладу українською мовою, трапляються, зокрема, такі найменування релігійних споруд і їхніх частин: ***капишє, олтаръ, сонмъ, требишє, требникъ, храмъ Гнь, кіновіа, монастиръ, црквь, Лавра, паперт*** та ін. Вони мають дефініції, які цілком відповідають сучасним, наприклад, ***капишє*** – 'поганська церква' [2, с. 52], ***олтаръ*** – 'жертовник, офіровник', ***олтар великій*** – 'престол' [2, с. 79], ***црквь*** – 'храм Божий, дім Божий' [2, с. 155], ***паперт*** – 'притвор церковний' [2, с. 226]. Наявність цих найменувань у перекладному словнику свідчить, що в XVII ст. вони ще потребували перекладу й тлумачення українською мовою.

У двотомному «Словнику староукраїнської мови XIV–XVI ст.» [3] релігійних лексем, ЛСВ яких уходять до різних ЛСГ, не так уже й багато – 280 на 11 тисяч реєстрових одиниць (2,6 %). Але якщо взяти до уваги, що для укладання цього лексикографічного джерела використано лише пам'ятки світського характеру (ділові документи, грамоти, літописи), то можна зробити висновок, що релігійна лексика також посідала вагоме місце в лексичному складі української мови цього періоду. Серед 280 релігійних найменувань 12 слів входять до ЛСГ «назви релігійних споруд та їхніх частин»: ***цєркєв (церковь, цръковъ, црьковъ), храмъ, (храмь, храм), олтарь (олътарь, алътарь), обитель, монастиръ (монастиря, монастиръ, монастирь, манастирь, монастир, монастыръ), клашторъ (клашторъ), кєлїа (кєлиа), приделъ, божница, костелъ, каплица, домъ.*** Однак навіть така порівняно незначна кількість найменувань релігійних споруд, як видається, підтверджує думку щодо повноправного нього функціонування в староукраїнській мові.

У словнику Б. Грінченка [4] найменування релігійних споруд і їхніх частин представлені 32 номенами: ***паламарня, ризниця, мечеть, олтарь, капличка, божниця (біжниця), дім (божий), катедра, амбон, скит, келія, притвор, бабинець, катакомби, кляштор, костьол, монастирь, святиня, соборець, собор, храм, іконостас, церква, контина, церківка (цер-***

ковка), церківця (церковця), дзвіниця, дзвіничка. У ньому майже незафіксовано діалектні назви, не подані також назви деяких частин храму.

У лексикографічних виданнях радянського періоду релігійні найменування відбиваються неповно, значна кількість назв, зафіксованих у словниках більш ранніх періодів, не відображена в них або ж подається з відповідними ремарками типу «*заст.*», «*етн.*» і под. Наприклад, в Словнику української мови в 11-ти томах (далі – СУМ-11) [5] лексема *благословення* подається з ремаркою «*заст.*» й дефініюється як '1. Дія за знач. благословляти, благословити; 2. Згода, дозвіл, схвалення' [5, т. 1, с. 194]; лексема *святиня* 'храм' маркована як «*заст.*» [5, т. 9, с. 103]; а лексема *крижмо* – як «*етн.*» [5, т. 4, с. 434].

Із загальномовних лексикографічних джерел XX ст. українську релігійну лексику загалом, як і назви релігійних споруд та їхніх частин зокрема донедавна найбільш повно представлено в СУМ-11. Дослідники зазначають, що «тематична група слів, пов'язаних з релігією та богослужінням, представлена у Словнику української мови не зовсім повно. Однак <…> основна найпоширеніша лексика цієї тематичної групи у Словнику української мови є» [6, с. 181].

Так, у цьому лексичному джерелі зафіксовані 56 лексем, ЛСВ яких уходять до зазначеної ЛСГ. Тлумачення аналізованих слів у СУМ-11, як правило, об'єктивні. Однак окремі ремарки засвідчують дещо суб'єктивне ставлення укладачів до певного релігійного поняття, а також до слова, яке це поняття репрезентує в мові. Так, наприклад, ЛСВ лексеми *святиня* – 'храм' – як *«застаріле»* [5, т. 9, с. 103]. Тлумачення деяких лексем, наприклад, *капела*, потребують доповнень і уточнень, оскільки лексема *капела* позначає не лише 'хор співаків, а також змішаний ансамбль із співаків та бандуристів', як це зазначає СУМ-11 [5, т. 4, с. 92], а й релігійну споруду зокрема в католицькій гілці християнства, порівн.: *Сучасна людина… щонайменше з непорозумінням і великим внутрішнім збентеженням сприймає такі католицькі монастирі, як на Кутній Горі в Чехії або* ***Капела*** *смерті у монастирі капуцинів у Римі, інтер'єри яких оздоблено… кістками монахів* (Н. Кочан).

Відзначимо й відсутність у СУМ-11 деяких лексем – назв релігійних споруд та їхніх частин. Неповнота фіксації в ньому окремих релігійних найменувань частково пояснюється тим, що укладачі включали, в основному, «терміни і номенклатурні слова, що широко вживаються у писемній та усній мові, трапляються в популярних виданнях, у загальній (не фаховій) пресі, ввійшли у підручники з відповідних дисциплін загальноосвітньої школи та ін.» [5, т. 1, с. VII]. Але цим навряд чи можна аргументувати, говорячи про відсутність у зазначеному лексикографічному джерелі таких відомих широкому загалу, часто вживаних у художній літературі лексем, як *крилос (крилас, клірос), приходство* та деяких інших. Погоджуємося з М. Скаб, яка зазначає, що «…якби укладачі словника використовували як джерела популярну християнську літературу, а також художні твори, в яких життя змальовується з точки зору ревного християнина, наприклад, твори І. Багряного, Б. Лепкого та інших авторів, то реєстр словника був би повнішим» [6, с. 181].

Подальший розвиток мови у XX ст. дав змогу лексикологам кваліфікувати не фіксоване раніше значення слова *храм*, що відбилося в розширенні полісемії лексеми. Зокрема, СУМ-11 засвідчує дефініцію 3) 'місце, яке викликає почуття глибокої пошани' [5, т. 11, с. 132] та фіксує стійкі сполуки *храм мистецтва* – 'місце служіння мистецтву (про театр, музей і т.ін.)' та *храм науки* – 'місце служіння науці (про інститут, університет і т. ін.)' [5, т. 11, с. 137].

Отже, СУМ-11 в цілому відбиває як релігійну лексику взагалі, так і ЛСГ «назви релігійних споруд і їхніх частин» зокрема. Однак екстралінгвальні чинники періоду створення словника зумовили деякі недоліки як під час добору реєстрових слів, так і під час опису їхньої семантики. Цілком погоджуємося з думкою Л. Струганець, яка зазначає, що «незважаючи на упереджене ставлення упорядників СУМу до богословської лексики – а це виявилось і в словникових дефініціях, у стилістичному маркуванні – усе ж номени предметів і понять християнських звичаїв і обрядів уведені до реєстру лексикографічної праці у великому обсязі.

З висоти кількох десятиліть легко критикувати огріхи того чи того словника. Набагато важче створити альтернативний кодифікаційний звід лексичних норм. Тому слід віддати належне скрупульозній роботі лексикографів під час опрацювання багатої скарбниці богословської лексики, доборі ілюстративного матеріалу» [7, с. 293].

Не обійшов своєю увагою релігійну термінологію двомовний «Російсько-український словник наукової термінології» за редакцією В. Русанівського (1994) [8], де в першому томі «Суспільні науки» фіксується близько 600 номенів релігійного характеру (0,6 % всіх реєстрових слів видання). Серед цих термінів – 42 ЛСВ лексем – конституенти ЛСГ «назви релігійних споруд і їхніх частин»: *амвон, божниця, храм, бабник, бабинець, вівтар (олтар), дзвіниця, іконостас, каплиця, келія, крилос, молитовня, мольбище, мечеть, скит, синагога, кірка, трапезна, святилище, святиня, собор, церква, текіє, мінарет, пагода, базиліка* та ін. Як бачимо, у цьому словникові подані також лексеми, не фіксовані СУМ-11, наприклад, назви частин, як-от: *атріум, наос, нарфік, крилос, солея, міхраб, кубікула*. Однак деякі з назв релігійних приміщень і їхніх частин (*атріум, мінарет, міхраб, наос, нарфік*) розглядаються не як релігійні, а як архітектурні або як історичні (*капище*) чи етнографічні (*мольбище*) терміни, про що свідчать відповідні ремарки, подані в словникових статтях.

Як уже зауважувалося, відсутність окремих релігійних лексем у СУМ-11 «частково пояснюється екстралінгвальними (ідеологічними) чинниками. Однак і «Новий тлумачний словник української мови» (далі – НТСУМ, 1998) [9] вийшов без суттєвих доповнень чи змін у фіксації релігійної лексики. Так, до назв релігійних споруд, що подавалися у СУМ-11, у НТСУМ додано лише лексему *крилас* – ‘у церкві – підвищене місце для хору, читців із правого та лівого боку від середніх дверей вівтаря’: *Михалчевський (…) вчився в церковній школі, читав і співав на* ***криласі*** (І. Нечуй-Левицький) [9, т. 2, с. 378]. Зате не включені до НТСУМ такі назви релігійних споруд та їхніх частин, як *кірха, пагода, ризниця, скинія* та ін.

Однак уже в наступних лексикографічних виданнях XXI ст., зокрема у «Великому тлумачному словнику сучасної української мови» В. Бусела корпус цієї лексики збільшується, а тлумачення лексичних одиниць розширюється й уточнюється. Наприклад, фіксація лексеми *капела* має такий вигляд: *капела* – 1. ‘Католицька чи англіканська каплиця, в якій розміщувався церковний хор’. // ‘Місце у католицькій церкві, де розміщувалися співаки’. // ‘Боковий вівтар’. // ‘Домашня церква (в замках, палацах)’. 2. ‘Хор півчих; хор взагалі, а також змішаний ансамбль із співаків та музикантів’. // ‘Великий, висококваліфікований хор’. // ‘Колектив виконавців-інструменталістів (напр., бандуристів)’ [10, с. 520]. Це лексикографічне видання подає й лексему *крилас*, дефініюючи її так: ‘У церкві – підвищене місце для хору, читців із правого та лівого боку від середніх дверей’ [10, с. 586]. Окрім зазначених у СУМ-11 ЛСВ лексеми *храм*, ще один відтінок значення, а саме ‘Галузь, сфера високих духовних цінностей. *Храм науки*’ [10, с. 1571].

Суттєві зміни в лексикографічному відображенні релігіолекту відбулися в «Словнику української мови» у 20-ти томах (далі – СУМ-20), вихід якого розпочався у 2010 році й на сьогодні має 6 опублікованих томів як у кількісній фіксації релігійних лексем, так і в їхньому потрактуванні, оскільки максимально повне подання лексики й фразеології Святого Письма стало одним із засадничих принципів його укладання. Автори словника намагалися більш чітко, порівняно із СУМ-11, зафіксувати стилістичну диференціацію лексем за функціональним стилями, зокрема за релігійним. Л. Мацько зазначає: «Укладачі, наукові консультанти й редактори вважали, що без спеціальних знань не можна правильно витлумачити такі біблійні поняття, як *ангел, апостол, віра, гріх, закон, праведність, покаяння, святість, спасіння* та ін. У Словник української мови-20 було введено слова *апостольство, богозневага, богозневажати, богозневажний, богопізнання* та розширено семантичну структуру багатьох інших слів шляхом ілюстрацій з тексту Біблії» [11, с. 113]. Окрім Біблії в перекладі І. Огієнка (митрополита Іларіона), джерелом зазначеної лексики стала низка зразків релігійно-церковної літератури.

Відмінність у тлумаченні й ілюструванні окремих релігійних понять суттєва, порівн.: *ангел* у СУМ-11: 1. ‘У релігійному культі – надприродна істота, посланець, вісник бога; зображується звичайно у вигляді юнака з крилами’. 2. *перен., заст.* ‘Захисник або заступник; охоронець’. 3. *перен., заст.* ‘Про людину (переважно жінку), що відзначається красою чи добрістю, лагідністю або зробила чи робить кому-небудь щось гарне, приємне’ [5, т. 1, с. 44].

У СУМ-20 також подано три ЛСВ цієї лексеми, однак їхні дефініції, хоч і близькі до поданих у попередньому виданні, вже не маркуються як застарілі, а перший із ЛСВ має вказівку на його біблійне розуміння, порівн.: *ангел* рідше *ангол, янгол* – 1. *бібл.* ‘Духовна істота, створена Богом, посланець, вісник Бога’. *Своїм анголам Він* [Ісус Христос] *накаже про тебе, щоб тебе пильнували на всіх дорогах твоїх* (Біблія. Перекл. І. Огієнка); *Трудящим людям, Всеблагий, На їх окраденій землі Свою ти силу ниспошли. А чистим серцем? коло їх Постав ти ангели свої* (Т. Шевченко). У порівн. *Буває, іноді старий Не знає сам, чого зрадіє, Неначе стане молодий, І заспіває… як уміє. І стане ясно перед ним Надія ангелом святим* (Т. Шевченко). 2. *перен.* ‘Захисник або заступник; хранитель, охоронець’. – *А знаєш, Густочко, пан Борис для молодих женщин небезпечний чоловік!.. так що, я буду твоїм добрим ангелом і заберу його від тебе* (І. Франко); 3. *перен.* ‘Людина, яка є втіленням краси, доброти, лагідності або зробила чи робить кому-небудь щось хороше, приємне’. [Дуенья]: *Моя сеньйора – янгол милосердя* (Леся Українка) [12].

Окрім цього, СУМ-20 містить ще й два значення до стійкого виразу *ангел-хранитель* (*ангел-охоронець*, що його не було подано в СУМ-11: а) ‘ангел, який опікується людиною на її життєвому шляху’; б) *перен.* ‘людина, яка допомагає кому-небудь, піклується про когось’ [12].

Оскільки на сьогодні вихід СУМ-20 ще, на жаль, не подолав екватора й онлайновий доступ до нього, як зауважувалося, обмежується шістьма томами, провести подібні до наведених порівняння дефініцій усієї релігійної лексики, зокрема назв релігійних споруд, поки ще не завжди можливо. Сподіваємося, що в цьому виданні будуть ураховані релігійні значення деяких лексем, скажімо, *корабель*, що в релігійній літературі позначає середню частину християнського храму (наву), порівн.: *Середній храм,* ***корабель****, або* ***нава*** *– це місце, де збираються віруючі для літургій і молитов* (Н. Кочан).

Отже, проведений аналіз свідчить, що українські лексикографічні джерела з найдавніших часів фіксують релігійну лексику, оскільки вона є вагомим складником мовної картини світу, що репрезентує в ній релігійну картину світу. Ідеологічні екстралінгвальні чинники значною мірою впливали на реєстр релігійних лексем і їх потрактування. Попри це словники української мови XX ст., а саме СУМ-11, в цілому подають релігійні лексеми, хоч доволі рясно використовують різного типу стилістичні ремарки. Подальша робота над лексикографічним описом релігійної лексики вимагає детального перегляду реєстру слів, що входять до неї, та їхніх значень. Це можливе лише за умови залучення релігійної та релігієзнавчої літератури до джерельної бази словників. Сьогодні існує нагальна потреба у створенні такого словника, де б релігійна лексика була репрезентована повністю.

Список літератури

1. Релігієзнавчий словник / НАН України, Ін-т філософії, Від-ня релігієзнавства; ред. : А. Колодний, Б. Лобовик. – К. : Четверта хвиля, 1996. – 392 с.

2. Лексикон словенороський Памви Беринди / підг. тексту і вступ. ст. В. В. Німчука. – К. : Видавництво Академії наук Української РСР, 1961. – 271 с.

3. Словник староукраїнської мови XIV–XV ст. : у 2 т. / укл. : Д. Г. Гринчишин, У. Я. Єдлінська та ін. – К. : Наукова думка, 1977–1978. – 2 т.

4. Грінченко, Б. Г. Словарь української мови : в 4 т. / Національна академія наук України. – К. : Наукова думка, 1996–1998. – 4 т.

5. Словник української мови : в 11 т. / АН УРСР, Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні; редкол. : акад. І. К. Білодід та ін.]. – К. : Наукова думка, 1978–1980. – 11 т.

6. Скаб, М. Богословська термінологія у «Словнику української мови» / М. Скаб // Сучасна українська богословська термінологія: від історичних традицій до нових концепцій : матеріали Всеукраїнської наукової конференції, 13–15 травня 1998 р. – Львів : Львівська богословська академія, 1998. – С. 178–183.

7. Струганець, Л. Динаміка лексичних норм української літературної мови XX століття / Л. Струганець. – Тернопіль : Астон, 2002. – 352 с.

8. Російсько-український словник наукової термінології : Суспільні науки / Національна академія наук України ; Й. Ф. Андерш [та ін.]; відповід. ред. В. М. Русанівський, Т. К. Черторизька. – К. : Наукова думка, 1994. – 600 с.

9. Новий тлумачний словник української мови : в 4 т. / В. Яременко, О. Сліпушко. – К. : Аконіт, 1998 . – 4 т.

10. Бусел В. Т. Великий тлумачний словник сучасної української мови / В. Т. Бусел. – Київ – Ірпінь : Перун, 2005. – 1728 с.

11. Мацько, Л. Лінгвосоціокультурний аспект Словника української мови-20 / Л. Мацько // Studia ukrainica posnaniensia. Zesyt I [Redakcja Tetiana Kosmeda – redactor naukowy, Lukasz Malecri – sekretarz]. – Poznan, 2013. – С. 107–113.

12. Словник української мови : у 20 т. [Електронний ресурс] / Український мовно-інформаційний фонд НАН України; за ред. В. М. Русанівського. – К. : Наукова думка, 2010–2016. – Т. 1–6. – Режим доступу : http://lcorp.ulif.org.ua/ExplS/. – Дата доступу : 21.01.2017.

N. V. Piddubna

RELIGIOUS LEXIS REPRESENTATION IN UKRAINIAN LEXICOGRAPHIC SOURCES

The article is devoted to the analysis of peculiar features characteristic to the reflection of lexical verbalizers of the religious view of the world, in particular, names of religious buildings and their parts, in the most notable lexicographic editions of the Ukrainian language. Also, attention is paid to the dynamics of religious lexemes fixation, the tendency of their specific subjective stylistic marking in the dictionaries of the 20th century, the growth of the number of fixed religious lexemes in the newest lexicographic editions of the 21st century.

Keywords: religious lexis, religious view of the world, verbalizing, lexicographic editions, stylistic marking.

УДК 811.161.3’373.2

Н. М. Сянкевіч

АНАМАСТЫЧНЫ СЛОЎНІК БЕЛАРУСКАЙ ЛІТАРАТУРНАЙ МОВЫ XIX СТ.: НОВЫ ПРАЕКТ АЙЧЫННАЙ ЛЕКСІКАГРАФІІ

Статья посвящена «Ономастическому словарю белорусского литературного языка XIX в.», который рассматривается с точки зрения его инновационности. Даётся характеристика текстового материала, на котором он создаётся, рассматриваются принципы классификации онимов, описывается макро- и микроструктура словаря, система ссылок. Приводятся примеры словарных статей.

Ключевые слова: ономастический словарь, классификация онимов, макроструктура словаря, микроструктура словаря, система ссылок.